

[Ulrich.]

her i Rigsdagen, og jeg betragter det som ganske overordentlig tvivlsomt, om man her i Rigsdagen vil gaa med til at give Love med tilbagevirkende Kraft paa det Omraade, der her er Tale om. Dersom Ministeren, samtidig med at han fremsatte Forslaget, over for Rigsdagen havde udtalt Ønske om, at der blev truffet en saadan Bestemmelse 8 Dage frem i Tiden, saaledes at de paagældende virkelig havde haft Tid og Lejlighed til at kundgøre dette for de forskellige Medlemmer inden for deres Organisationer, kunde der maaske have været nogen Mening i det, men hvis det virkelig er foregaaet paa den Maade, jeg har ladet mig fortælle, synes jeg, at det er et overordentlig dristigt Skridt af den højtærede Minister.

Dernæst vil jeg gerne omtale Stykke 9 i § 3. Der staar, at Afgifterne opkræves af Toldvæsenet ved Varernes Indklarerung efter de for Opkrævning af Told gældende Regler. Ordlyden her er den samme som i den forrige Kornlov.

Der er sket det mærkværdige, at medens denne Bestemmelse under den forrige Kornlov blev praktiseret paa den Maade, at naar en Købmand et eller andet Sted her i Landet, enten i Provinsen eller her i København, havde indklareret nogle Varer og ladet dem forsegle, saa betalte han først Afgiften af de Varer den Dag, han skulde bruge dem og fik Seglet brudt, og saa betalte han efter den Pris, der var gældende den vedkommende Dag — det blev praktiseret ens over hele Landet, og derigennem fik Provinsens Købmænd lige Hammel at trække paa med alle andre Købmænd her i dette Land —, saa har man under den nu gældende Lov, som blev vedtaget i August Maaned, praktiseret dette paa en helt anden Maade, idet man meget vel kan faa forseglat den Import, man har foretaget, men man skal betale Afgiften paa den Dag, da Indklarerungen sker . . . (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri [Bordning]*: Nej) Jeg siger nu jo. Og hvad har det ført med sig? Det har ført med sig, at man ude i Provinsen har maattet gaa den Vej at lade sine Varer gaa til Frihavnen, og saa har man taget dem hjem den Dag, det passede bedst, og maaske paa et Tidspunkt, hvor Afgiften var mindre end paa den Dag,

Varerne blev købt og indført her til Landet. Jeg vil gerne afæske den højtærede Minister en Forklaring paa disse to forskellige Maader, hvorpaa Stykke 9 er blevet praktiseret, thi det er indlysende, at man ikke kan opretholde en Ordning her i Landet, som tvinger Provinsens Købmænd til at lade deres Varer, som er indført her til Landet, gaa over Frihavnen i København, thi der ved paadrager man dem en Fordyrelse af Udgifterne, som Købmændene her i Hovedstaden ikke har, og som derfor selvfølgelig enten giver disse handlende Tab eller medfører en større Pris for de Mennesker, der skal købe Varerne.

Saa vil jeg gerne vende tilbage til Stykke 5 og spørge den højtærede Minister, hvorledes Ministeren vil konstatere, om det Mel, der her er Tale om, hidrører fra haard Hvede eller fra blød Hvede. Det bliver vist en Opgave, der langt overstiger Ministerens Kræfter. Resultatet maa jo i Virkeligheden blive, at man opkræver den forhøjede Afgift af alt det indførte Mel og saa senere lader det regulere paa en eller anden Maade efter Opgivelse fra de Mennesker, der har indført det, idet man overlader dem Bevisførelsen for, om Melet hidrører fra haard Hvede eller blød Hvede.

Saa kommer jeg til § 4. Dèr er sket den Ændring, at fra 1. September skal Kornpuljen i Stedet for at fordeles mellem Jordbrug af højst 15 000 Kr.s Jordværdi fremtidig fordeles mellem Jordbrug af højst 10 000 Kr.s Jordværdi. Vi har jo i vort Forslag netop stilet i modsat Retning, idet vi har ønsket at ændre det til Jordbrug med højst 20 000 Kr.s Jordværdi. Ministeren gaar altsaa den modsatte Vej og foreslaar de 15 000 Kr.s Jordværdi nedsat til 10 000 Kr.s Jordværdi, vel vidende, at han derved berøver en Mængde Landmænd, som sandelig i høj Grad trænger til at faa Andel i Kornpuljen, denne Andel. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad hans virkelige Begrundelse for dette egentlig er. Jeg maa mene, at naar man arbejder paa den Linie, vi har arbejdet paa i flere Aar, altsaa at man kæder Svinereguleringen sammen med Kornloven for at skabe lige Forhold for de forskellige Størrelser af Landbrug, saa har det mindre Landbrug allerede gennem den større Svineproduktion faaet fuld Valuta for den højere